

[P. N. Petersen (Røjle).]

værnskommandoen og Luftværnet, men vi var, som ogsaa udtrykkelig fremhævet af den højtærede Forsvarsminister før, frit stillet i saa Henseende. Vi vil fra Det radikale Venstres Side ikke tage Hatten af, før vi ser Manden, vi vil ikke tage Stilling til det, der kommer, før vi ser, hvad det indeholder. Den højtærede Forsvarsminister siger, at jeg kender ikke det mindste til den endelige Ordning eller til, hvordan den højtærede Forsvarsminister ser paa den endelige Ordning, og han talte ogsaa i denne Forbindelse om en Indpasning af Hjemmeværnet i denne Ordning. Jeg kunde i den Forbindelse have Lyst til at spørge den højtærede Forsvarsminister, om han virkelig kunde tænke sig en Ordning som den, vi inden for det radikale Parti tænker os med en Organisering af Hæren, skal vi sige, som et Hjemmeværn, som et Lokalforsvar, og ikke paa den Maade, som Ministeren nu tilsyneladende tænker sig, nemlig som et Hjemmeværn og en staaende Hær ved Siden af. Naar Ministeren har villet have den sidste Tilføjelse med, kan der jo aldrig blive Enighed mellem den højtærede Minister og os paa dette Omraade.

I øvrigt maa jeg takke den højtærede Minister for, at han rent og klart har taget Afstand fra General Gørtz' Tale. Den var saa fantastisk, at Folk, der er i ansvarlige Stillinger, og som ogsaa helst skulde skaffe de fornødne Midler til at bringe en saadan Ordning ud i Livet, ikke kunde tage Ansvar for det. Jeg takker den højtærede Minister for hans Bemærkning om, at denne Udtalelse staar for General Gørtz' egen Regning.

Den højtærede Forsvarsminister havde stadig væk noget vanskeligt ved at se, at Hr. Jørgen Jørgensen og jeg var enige. Jeg synes, det er temmelig oplagt, idet jeg udtrykkelig fremhævede, at selv om Forholdene skulde udvikle sig saa ulykkelig, at vi i givet Tilfælde blev besat af en fremmed Magt, vilde vi maaske kunne forsvare vor Eksistens paa et andet Territorium end vort eget, og gennem den Alliance, som vi har med De Forenede Nationer, kunne bidrage vort til, at vi kunde bevare vor Eksistens ogsaa i den Tid, der kommer derefter.

Det ærede Medlem Hr. Malchau nævnte, at vi havde et Beredskab i 1914, da Krigen brød ud, det bedste Beredskab efter det ærede Medlems Opfattelse, som vi nogen Sinde har haft, og det ærede Medlem sagde endvidere, at det var netop en

radikal Regering, som administrerede dette Beredskab. Ja, selvfølgelig, det var den jo nødt til. Vi kender alle det gamle Ord om, at Lov er Lov, og Lov skal holdes. Det kunde selvfølgelig aldrig i Livet falde den radikale Regering ind at rejse en Kamp om vor Forsvarsordning paa et Tidspunkt, da Krigen rasede uden for vore Døre. Det var selvfølgelig en Nødvendighed, at vi maatte administrere den Militærordning, som vi forefandt paa det Tidspunkt, da Krigen brød ud i August 1914.

Det ærede Medlem citerede endelig nogle Linier af Wessels Digt „Hundemor-det“. Jeg kommer i denne Forbindelse til at tænke paa Don Quixote, der kæmpede mod Vejrmøller, og jeg vil gerne advare det ærede Medlem Hr. Malchau imod at indlade sig i en saadan Kamp, for i en saadan Kamp kan han ganske vist sagtens blive Sejrhæren, men Følgerne vil blive af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke er i Stand til at udmale dem ved en Lejlighed som denne.

Malchau: Jeg vil til det ærede Medlem Hr. P. N. Petersen (Røjle)s sidste Bemærkning gerne sige, at det, der skete i Krigsaarene 1914—18 under en radikal Regering og en radikal Forsvarsminister, var ikke alene det, at man administrerede den da gældende Hærlov, men man oprettede mange flere Afdelinger, udnævnte Masser af Befalingsmænd og gjorde meget mere for at styrke Beredskabet, end hvad der krævedes ifølge den gældende Hærlov. Det var det, der blev gjort, og det blev gjort af den radikale Regering.

P. N. Petersen (Røjle): Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Malchau, at dette er ikke rigtigt. Forholdet var nemlig det, at selv om vi havde en bestemt Ordning, saa var der ogsaa planlagt visse Forholdsregler, som skulde træffes i Tilfælde af, at Ordningen kom til at virke i Krigstilfælde, og det var netop en af Aarsagerne til, at man i sin Tid anlagde Tunestillingen. Der forelaa paa det Tidspunkt Planer i Ministeriet, ifølge hvilke man skulde have holdt andre Stillinger, men det var disse Planer, der blev ændret. Det var noget, som Forholdene førte med sig. Det var noget, som under alle Omstændigheder i saadanne Tilfælde vilde ske, at man maatte administrere Loven ikke alene efter dens Ordlyd, men ogsaa efter dens Aand, saadan som Forholdene til enhver Tid vilde nødvendiggøre det. Det var udtrykkelig paa Grundlag af den Ordning, der forefandtes, at man